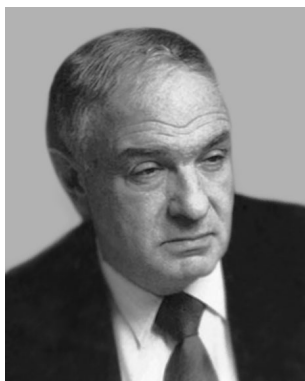

І. Й. Федун, М. Й. Хай

Мацієвський Ігор Володимирович

МАЦІЄВСЬКИЙ Ігор Володимирович (28. 06. 1941, Харків) – етномузиколог, фольклорист, композитор, педагог. Син В. Мацієвського. Доктор мистецтвознавства (1991), професор (2001). Заслужений діяч мистецтв України (1999). Член СК РФ (1979), НСКУ (1999). Закін. Львів. консерваторію (1965; кл. композиції А. Нікодемівича і А. Солтиса, етномузикології – В. Гошовського) та аспірантуру при Ленінгр. інституті театру, музики і кінематографії (нині С.-Петербург, 1970; кер. І. Земцовський), де відтоді й працював. За сумісн. 1992–94 вів курси етноінструментознавства у Вищому муз. інституті у Львові. Від 1992 – професор кафедри музики фіно-угор. народів Петрозавод. консерваторії (Респ. Карелія, РФ). Наукові дослідження: традиц. муз. інструменти та інструм. музика слов'ян. (рос., укр., білорус., польс.), тюрк. (киргиз., казах.), фіно-угор. (вепс., карел.) народів; проблеми структур. і функціонал. універсалій у світ. музиці; зв'язки музики з ін. видами мистецтв і формами худож. діяльності. Автор низки праць з укр. традиц. музики (зокрема гуцул.), у яких продовжив традиції М. Лисенка, Г. Хоткевича, Ф. Колесси, К. Квітки, що відобразилося у влас. наук. школі (Б. Водяний, Р. Гусак, І. Федун, В. Шостакович, Б. Яремко). Викладав, читав лекції у навч. закладах України, Австрії, Білорусі, Вірменії, Грузії, Казахстану, Карелії, Киргизстану, Латвії, Литви, Польщі, РФ та ін.

Основні твори

опера-фарс «Троянда замість кішки»; вокально-симф. – ораторія «Пам'ять про Лесю Українку» (1965), цикл «Діти Гуцульщини» (1972); для симф. оркестру – триптих «Липень у Карпатах» (1967), поема «Спомин» (1981); для 3-х фортепіано – Концерт (1994); для скрипки з

оркестром – Концерт № 1 (1966), Симфонія-концерт (1983); 2 струнні квартети (1964, 1972); для дерев'яних духових інструментів з валторною – Квінтет; для скрипки, кларнета і фортепіано – поема «Співи» (1991), сонати – для скрипки (1976), скрипк. соло (1987), соло для фортепіано (1972) та віолончелі (1994); для фортепіано – цикл «7 прелюдій» (1968); «12 тіней – недавнє і далеке» (1991), Маленька сюїта (за мотивами поезій Т. Шевченка, 1994); п'єси для різних інструментів; хори; вокальні цикли на сл. М. Волошина, Т. Шевченка, І. Драча, М. Богдановича; музика до театр. вистав та кінофільмів.

Основні праці

Про дводільний принцип композиції в гуцульській народно-інструментальній музиці // УМ. 1969. Вип. 5; Питання документації народної інструментальної музики // Актуал. пит. методики фіксації та транскрипції творів нар. музики: Зб. наук. пр. К., 1989; Традиційна інструментальна музика та просторове мистецтво // Укр. музика, традиції та сучасність: Зб. ст. Л., 1993; Жанрові угруповання в традиційній українській інструментальній музиці. Л., 2000; Ігри й співголосся. Контонація: Музикол. розвідки. Т., 2002; В пространстве музыки. С.-Петербург, 2011; Музичні інструменти Гуцулів. В., 2012.

Рекомендована література

1. Захариєва С. Свирачът въ фолклорната култура. София, 1987;
2. Мацєвський Игорь Владимирович // Ленингр. композитор. орг-ция. Ленинград, 1989;
3. Скорбагатаў В. Ігар Мацєўскі // Зайгралі спадчынныя куранты. Мінск, 1998;
4. Музыкант в традиционной и современной культуре: К 60-летию И. В. Мацєвского. С.-Петербург, 2001.

Бібліографічний опис:

Мацєвський Ігор Володимирович / І. Й. Федун, М. Й. Хай // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-67187>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).